

Thomas Rosica, CSB

Cesty púšte

Je niekto, kto sa naozaj teší na pôst? Čo nás tak vzrušuje na období pôstu? Ktoré aspekty púte Pôstnym obdobím nás preverujú? Biblické čítania tohto obdobia sú starostlivo zvolené tak, aby premietali históriu spásy rovno pred našimi očami.

Začnime Ježišom na púšti z evanjelia Prvej pôstnej nedele. Pálava púštneho slnka a zvieravá bolesť hladu a smädu mu pričarovala prítomnosť démona. Evanjelista Marek nám predstavuje Ježiša zápasiaceho s mocou Satana, osamelého a tichého v pustatine púšte. Markova verzia pokúšania Ježiša nespomína tri pokúšenia, ani nehovorí, že sa Ježiš postil. Marek sa plne sústreďuje na predstavenie pokúšenia Ježiša ako súčasti veľkého zápasu medzi dobrom a zlom, medzi Bohom a Satanom. Ježišova skúsenosť púšte nám nastoľuje dôležité otázky. Aké sú niektoré z „púštnych“ skúseností, ktoré som zažil v mojom živote? Akú púštnu skúsenosť prežívam práve teraz? Kedy a ako nachádzam chvíle kontemplácie uprostred rušného života? Ako som žil uprostred mojich vlastných púští? Bol som odvážny a vytrvalý v boji s démonmi? Ako som odolával tomu, aby som svoje vlastné púšte nezmenil na miesta života v hojnosti?

V Evanjeliu sv. Matúša a Lukáša sa opisuje rozhovor, keď knieža zla sa pokúša odvrátiť Ježiša od viery a od jeho mesiášskeho poslania v neporušenosti srdca. Ale aj keď Izrael v púšti zlyhal, Ježiš nezlyháva. Jeho puto s Otcom bolo prisilné dokonca aj pre démonov púšte na to, aby ho pretrhli. V prvom pokušení na púšti, Ježiš reaguje na Zlého nie popieraním závislosti človeka na potrave, ale skôr perspektívou ľudského života a pozemskej púte človeka. Tí, čo nasledujú Ježiša, nemôžu byť závislí od vecí tohto sveta. Keď sme teda závislí od materiálnych vecí a nie od Boha, podliehame pokušeniu a hriechu.

Boh všetko riadi.

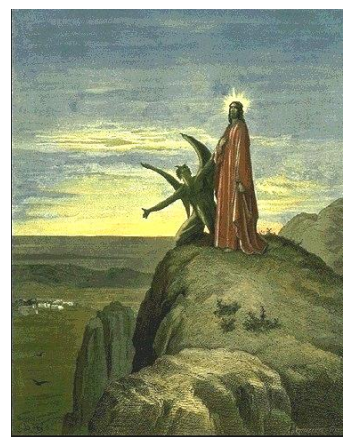
Druhé pokušenie sa týka klaňania sa diablu a nie Bohu. Ježiš znova pripomína Zlému, že všetko riadi Boh. Toto je dôležité pre nás počúvať a veriť, najmä keď sa zdá,

že nás naše pokušenia začínajú ovládať, keď všetko okolo nás sa javí ako zlyhanie, tieň, temnota a zlo. Jedine Boh je ten, kto suverénne riadi náš osud. V treťom pokušení diabol žiada zjavenie či prejav Božej lásky v prospech Ježiša. Ježiš odpovedá Zlému slovami, že nikomu nemusí dokazovať, že Boh ho miluje.

Pokúšením je všetko, čo nás robí nízkymi, šerednými a podlými. Pokúšenie používa najprefíkanejšie ťahy, aké si len Zlý dokáže vymyslieť. Čím viac nad nami diabol nadobúda kontrolu, tým menej chceme uznať, že on bojuje za každý milimeter tejto zeme. Ježiš mu nedovolil takto pôsobiť. Už od samého začiatku jeho kampane za tento svet a za každého z nás, Ježiš otvorene vystupoval proti nepriateľovi. Začal svoj boj s použitím moci Písma počas svojej noci pochybností, zmätenia a pokušenia. Nikdy nesmieme zabudnúť na Ježišov príklad, aby sme neboli zvedení diablovým podvodom. Od Ježiša sa učíme, že Boh je tu prítomný a udržiava nás pri živote uprostred skúšok, pokušenia a dokonca aj hriechnosti. Uvedomujeme si, že musíme mať vo svojom živote istý duchovný priestor, v ktorom by sme sa mohli zbaviť falošných vecí, ktoré sa na nás lípnú, vdýchnuť nový život do našich snov a začať odznova. Dospievame k viere, že Boh dokáže vziať našu vyprahnutú nádej a dať jej rozkvitnúť. Také sú lekcie púšte. Preto potrebujeme, dokonca aj v aktivite nášho každodenného života a práce, chvíle modlitby, ticha, počúvania Božieho hlasu.

Boha môžeme stretnúť uprostred našich púští hriechnosti, sebeckosti, žiarlivosti, nadmernej výkonnosti, izolácie, cynizmu a zúfalstva. A uprostred púšte začujeme, čo Boh urobí, ak mu otvoríme naše srdcia a dovolíme mu dať rozkvitnúť našim púšťiam. Cesty púšte boli hlboko v Ježišovom srdci a musia byť aj hlboko v srdciach všetkých, ktorí ho chcú nasledovať.

(preklad Mgr. Zuzana Gluchichová)

Pokúšanie diablom
G. Doré (Bible-Library)

*Vrúcne sa všetci modlime,
pokánie pravé konajme,
pred Sudcom plačme,
vzdychajme,
by nás netrestal, volajme.*

*Dobrotu tvoju, Bože náš,
sme urazili hriechnosťou;
odpusť nám viny, zľutuj sa
a zahŕňaj nás milosťou.*

*Pamätaj, že my tvoji sme,
i keď sme nedokonali;
daj, by sme nikdy nikomu
pred tebou prednosť nedali.*

*Napprav zlo, čo sme spáchali,
daj nám to, po čom túžime:
len tebe nech sa naveky
páčime a ti slúžime.*

*Daj, Trojjediný Bože náš,
čo blaženosťou oplývaš,
nech plody pôstov prehojné
zbierame v svojej striedmosti.
Amen.*

Hymnus na Prvú pôstnu nedeľu – ranné chvály

Prevrátené srdce

Ž 105, 25: *Prevrátil im srdcia, že znenávideli jeho ľud a ľstivo zaobchodili s jeho sluhami.*

Dobrý a verný Bože, som rád, že smiem k tebe prísť a byť s tebou.

Ďakujem ti, že sa môžem s tebou zhovárať a otvoriť ti svoje srdce so všetkým, čo v ňom nachádzaš.

Som rád, že môžem byť s tebou so všetkým, čo ma teší a čo ma bolí, čo je mojou istotou a čo mojou pochybnosťou.

Je pre mňa silou žiť vo vedomí, že o mne všetko vieš a máš ma rád, že mi rozumieš a chceš ma obdarovať svojím pokojom a darom svojej múdrosti.

Prameňom mojej dôvery je poznanie a istota, že ty si verný vo svojich slovách, sľuboch a skutkoch.

Je dobré, že sa nemusím hanbiť ani báť prísť k tebe so svojou nevedomosťou a slabosťou.

Prosím, daruj mi milosť vždy byť s tebou a žiť z dôvery v teba.

Pane, v žalme čítam, že si prevrátil srdcia nepriateľov tvojho ľudu, takže ho znenávideli a zle s ním zaobchádzali.

Pre mňa je ťažké vnímať tieto slová v pohľade, v akom sa mi ponúkajú. Totiž myslieť si, že ty si prevrátil srdcia jedných, aby si dosiahol cieľ pre druhých. Myslím však, že je to skôr opis, ako to vo viere vníma žalmista. Očami viery vníma nenávisť ľudí ako prevrátenosť srdca. A v tom sa mi javí posolstvo tohto Božieho slova veľmi aktuálne. Učí ma, že nenávisť, neláska, pýcha, sebecko, zlé zaobchádzanie s druhými robí srdce človeka prevráteným.

Pane, môžem sa pýtať: *Je aj vo mne niečo, čo robí moje srdce prevráteným?*

Prechovávam vo svojom srdci nelásku, nenávisť voči niekomu?

Zaobchádzam s druhými pyšne, sebecky a zle?

Pane, odpusť mi, ak si nachádzal vo mne prevrátené srdce, hoci len v tej najmenšej miere.

Odpusť mi, ak som sa niekedy chcel zahrávať s myšlienkami prevráteného srdca.

Daruj mi, prosím, svojho Ducha, aby som ostal pokojný a trpezlivý, keď sa stretnem s prevráteným srdcom u tých, čo ma nemajú radi, zle so mnou zaobchádzajú, nenávidia ma a zraňujú.

Daruj mi milosť žiť z dôvery, že ty aj prevrátené srdce využiješ na to, aby si ma priviedol tam, kde ma chceš mať, a takého, akého ma chceš mať.

Obnov vo mne vieru, že ty si Boh verný v láske a v pravde, že rýchlo obrániš tých, čo k tebe dňom i nocou volajú, že svojich si nenecháš zničiť, ani im ublížiť bez toho, aby ich to nevedlo k dobru.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Dnes je zbierka na charitu

Pre veriacich Bratislavskej arcidiecézy: Svätý Otec František vyhlásil piatok 23. február 2018 za Deň modlitby a pôstu za pokoj v Demokratickej republike Kongo, v Južnom Sudáne a na celom svete. Je túžbou Svätého Otca, aby sa celá Cirkev zapojila do tohto Dňa modlitby.

Jarné kántrové dni: Slávime ich v stredu, piatok a sobotu. Obsah dní: príprava na pokánie a na sviatosť zmierenia a činnosť lásky k blížnemu. My budeme sláviť v piatok.

Šťastní ľudia

Netrápi ich chamtivosť a sú vďační za každý dar. Aby boli šťastní, stačí im málo. V ich srdci je roj, celý svet je im vítaný.

Šťastní ľudia

Majú široké srdce a veľa porozumenia. Svojím blížnym poskytujú priestor, aby bol jeden taký a druhý iný a našiel slobodu pre svoj vlastný životný rytmus.

Šťastní ľudia

Navzájom si dodávajú odvalu. Sú plní nádeje na hranici života, bez strachu a žiadostivosti, plní radosti z istoty nesmrteľného života.

Šťastní ľudia

nikdy nie sú nebezpečnými ľuďmi.

Phil Bosmans „Z lásky pre teba“

Sväté omše v týždni po 1. pôstnej nedeli - (B)

19.II. pondelok

17:30 *Za Božie požehnanie a pomoc*

20.II. utorok

17:00 *Za zdravie a Božie požehnanie pre rodinu (K.)*

21.II. streda

17:00 *Svätá omša v Štefanovej*

22.II. štvrtok

17:00 *Za Ľ Rozáliu Kulifajovú (1. mesiac od smrti)*

23.II. piatok

17:00 *Za Ľ Františka Peška a rodičov*

24.II. sobota

08:00 *Za Ľ Jána Lišku (5. výročie smrti)*

Upratovanie kostola č.d. 28 - 51

25.II. 2. Pôstna nedeľa – (B)

08:00 *Za Ľ Františka a Máriu Lenkhartových a rodičov*

Lektori: Blahová M., Vrablová M.

11:00 *Za farníkov*

Lektori: Kosnáčová T., Polanská Z.

14:00 *Posvätný ruženec, litánie*

Liturgický kalendár

19.II. pondelok

Sv. Konrád z Piacenzy, pustovník

20.II. utorok

Sv. Eleuter, biskup

21.II. streda

Sv. Peter Damiani, biskup a učiteľ Cirkvi

22.II. štvrtok

Katedra sv. Petra, apoštola - **Sviatok**

23.II. piatok

Sv. Polykarp, biskup a mučeník

24.II. sobota

Sv. Modest, biskup

BOHATÝ CHUDÁK

Blahoslavení chudobní, lebo vaše je Božie kráľovstvo.

(Lk 6, 20)

Sľubom chudoby sa zriekame majetku a slobodného užívania časných statkov. Čnosť chudoby ničí nezriadenú naviazanosť na veci tohto sveta. Sľub je prostriedok, čnosť je cieľom... Chudobu prijímame nie preto, že by nás k nej niekto nútil, ale chudobu si volíme z lásky k Ježišovi, lebo on, hoci bol bohatý, stal sa pre nás chudobný.

(Svätá Matka Tereza)

Ježiš hovorí, že chudobní sú blahoslavení. Blahoslavení znamenajú šťastní. Šťastní sú tí, ktorí sú chudobní? Mentalita tohto sveta nám predsa hovorí presne naopak:

„blahoslavení boháči“. Ako veľmi sa aj v médiách dnes ospevuje bohatstvo a bohatí sa predstavujú ako celebrity, ktoré si môžu všetko dovoliť. No Ježiš i tak neústupne opakuje: „blázon boháč“. A ak blázon, tak aj chudák.

Raz som kdesi čítal, že nikdy človek nie je tak chudobný, ako práve vtedy keď je bohatý. Hromadí si totiž poklady, ale pred Bohom nie je bohatý. K tomu, aby bol šťastný, potrebuje toho veľmi veľa, no nakoniec aj tak zistí, že šťastný nie je. Bohatstvo dokáže oklamať človeka. Človek zabudne, že má, aby žil a začne žiť, aby mal. „Mať“ je postavené nad „byť“. Nie je dôležité, kto som, ale čo mám. A svoju hodnotu odvodzuje od toho, čo má. To je strašný klam bohatstva. Kým chudobný toho veľa k šťastiu nepotrebuje. Chudobným nemyslíme toho, kto nič nemá a je bezdomovcom; myslíme ním človeka, ktorý veľa nepotrebuje, ktorý je od všetkého slobodný, nenaviazaný na pozemské veci, pohodlie, majetky a peniaze. Šťastie chudobného spočíva v úžasnej slobode od všetkého. Pretože je slobodný od všetkého, je slobodný pre všetko. Kým ten, čo je zviazaný tým, čo má, je neslobodný, plný strachu a starostí o svoj majetok a jeho zveladenie. Vidí len svoj majetok a nikdy nemá dost. Stále chce mať viac a viac a viac... Čo myslíš, kto má viac? Ten, čo má desať detí, či ten čo má desať miliónov? Ten, čo má desať detí. A vieš prečo? Lebo vie, že už má dost.

Uvedom si jedno: ako si na tento svet prišiel, tak z neho odídeš. Čo si vezmeš so sebou? Vlastne nič; všetko tu necháš. Ježiš bol úžasne slobodný od všetkého. Nebol spútaný nijakou vecou, nijakým majetkom. Celý život žil tak, že nemal kde hlavu skloniť. Nemal peniaze, dom, nemal nič. Tesne pred smrťou mu vzali aj to posledné - jeho šaty. Bol úplne chudobný, a preto slobodný pre Boží plán. Keby Ježiš vlastnil veľa peňazí a majetku, nikdy by nebol slúžil Nebeskému Otcovi a ľuďom tak, ako to robil. Na druhej strane, všimni

si, čo peniaze urobili z Judáša a kam ho dovedli. Zradil Božieho Syna a napokon spáchal samovraždu. Nie je málo boháčov, ktorí si siahnu na život. Prečo je to tak?

Nelipneš príliš na veciach aj ty? Nespútava ťa niečo? Nie si lakomý? Nie je nejaká vec, po ktorej až priveľmi túžiš alebo na ktorej si až príliš závislý?

Najbohatší chudobný Ježišu, prosím, nedávaj mi veľa ani málo. Daj mi toľko, koľko potrebujem. Nedávaj mi veľa, aby som nespýšnel a nenamýšľal si, že som viac preto, čo mám. A nedávaj mi príliš málo, aby som nezmalomyselnel a nezúfal si. Ale buď vôľa Tvoja. Daj mi toľko, koľko uznáš za vhodné, no nedaj, aby som svoju hodnotu odvodzoval od toho, čo mám.

Marián Sivoň „Moderný svätý“

PÁR ČAROVNÝCH SLOV

Čosi ju pred pár dňami rozrušilo tak, že ešte stále cítila v ústach horkú chuť tej chvíle. A odvtedy sa to s ňou vlieklo. Keď sa doma obliekala, vytiahla zo skrine prvú, čo jej prišlo pod ruku. Inokedy oblečenie kombinovala, pred zrkadlom vraštila čelo. Dnes jej to bolo jedno. Nič sa jej nechcelo. Kráčala smerom k budove, do ktorej zamierila s papiermi. Cestou vo výklade zazrela svoju siluetu. „Je to nanič,“ s istotou skonštatovala v súlade s tým, čo cítila vo svojom vnútri. V tmavom skle sa črtali obrysy ženy so strapatými vlasmi, fádne oblečenej, vlečúcej sa z nohy na nohu. Odrazu na ňu civela bledá tvár, oči bez života. Radšej sa dlhšie nepozerala a vošla do budovy. Vzápätí sa ocitla v kancelárii, kde monotónne vysvetľovala úradníčke, prečo prišla. Tá sa dala do potvrdzovania papierov s rovnako ľahostajným výrazom na tvári. Mala jedinú túžbu - vybaviť papiere a zmiznúť v dave ako tieň. Aby sa mohla ponoriť do bezútešných myšlienok. Premýšľať alebo radšej ani to nie.

„Ahoj,“ pozdravil sa jej známy, ktorý vstúpil do miestnosti. Odvetila mu len na pol úst, pousmiala sa, ale nemala chuť na dlhé dialógy.

„Ako dnes dobre vyzeráš! Parádny účes, vkusné oblečenie.“

Nechcela veriť vlastným ušiam. „Ďakujem,“ odvetila zmätene a začudovane. „Tak utekám, práca volá,“ dodal veselo, „maj sa pekne!“ zakončil zvučným hlasom krátky rozhovor a zmizol. Ostala iba vôňa jeho úsmevu. Opäť osamela. Znova si v mysli opakovala tie slová. Nemohla uveriť. Premýšľala, váhala, nakoniec tým slovám uverila. Z očí sa jej začalo vytrácať prázdno. Spomenula si na správu spred pár dní, ktorá ju rozrušila. A možno to nebude až také zlé. Skúsi niečo urobiť, aby veci neostali také deprimujúce.

Niekedy sa nedá ani tušiť, čo urobí pár slov. Pár teplých ľudských slov.

MUDr. Jana Víznerová „Vedieť vidieť“

Kde je Boh? Predovšetkým v tebe. Nebadáš, že si hlbinou, ktorú nik a nič nemôže zaplniť? Len plytkí ľudia sú celkom šťastní a spokojní, keď im nechýbajú milované osoby a veci. Skúsenosť nás učí, že toto všetko je ohrozené a oni sú nešťastní a sklamaní, keď ich stratia. Kto má Boha ako základ, kto vie, že ho Boh miluje a naučí sa milovať Boha, ten všetky ostatné hodnoty dostáva navyše.

Anton Sroholec „Každodenné zamyslenia“

Na minútku

Bude to dobré

Bude to dobré. Občas niekoho týmto výrokom dokonale rozčúlím. V čase, keď sa všetko niekam rúti a zdá sa nám, že sme stratili brzdy, znie môj obľúbený výrok naozaj zvláštne. No mne táto veta niekoľko ráz zachránila život.

Ako prvá mi ju hovorila moja nevlastná babička, ktorú som ľúbila ako vlastnú a ktorá sa o mňa starala, keď som bola malá, lebo rodičia chodili do práce. Keď sme boli spolu vonku a náhodou som sa rozhodla vyskúšať rýchlosť svojich malých škôlkarských nôh, pričom som nevybrala zákrutu a skončila som v blate, podišla ku mne, pozrela sa mi do očí, utrela mi slzy a povedala:

„Neboj sa, bude to dobré. Ešte veľa ráz skončíš v blate.“ A naozaj. Bolo to dobré. Prišli sme z prechádzky domov, dostala som čisté pančucháče i tepláky, ktoré boli ešte krajšie ako tie, čo som si zašpinila.

Keď som vyrástla, už som nepadala iba do blata. Prišla puberta a s ňou niekoľko vzťahov, ktoré sa akosi rozsypli, no chcela som ich za každú cenu poskladať späť. Nešlo to - teda aspoň nie podľa mojich predstáv. Nepomohli slzy ani hnev, ba dokonca ani moje zaťaté mlčanie. Pomohlo však niečo celkom obyčajné. Stretla som človeka, ktorý mal na mňa čas a hlavne trpezlivosť s mojím pubertálnym správaním, ktoré na niektorých pôsobilo už mučenícky. Raz večer sme sa spolu vybrali na prechádzku. Cestou k rieke som si vravela, že je to najväčšia hlúposť, ktorú som dovtedy urobila. Nebola. Ten človek, ktorý v súčasnosti žije niekoľko tisíc kilometrov odtiaľto, ma vypočul a všetky moje načierno namalované scenáre začal umývať týmito slovami:

„Bude to dobré. Neboj sa, ešte neraz budeš sklamaná z rôznych vzťahov. Všetky však nie sú také čierne. Môžeš sa z nich dokonca poučiť.“

Potom nasledoval psychologický výcvik a ja som odchádzala s novou istotou, že hoci som o isté vzťahy prišla, niečo nové som dostala.

Keď som končila prvé štúdium na vysokej škole a písala som diplomovku, prebdela som celé noci, aby som ju urobila čo najlepšie. Prišiel deň D, keď som zviazanú diplomovú prácu niesla na fakultu, aby sme ju s konzultantkou ešte raz prelistovali. Trapas! Zistili sme, že sme sa nepochopili a nezaradila som tam niekoľko dôležitých strán. Nastal chaos a panika. Okamžite som telefonovala mame, tá hneď všetko oznámila ockovi, aby ma prišiel čakať na stanicu, lebo idem domov. Nasadla som na prvý vlak, no neskôr som prestúpila, lebo som si myslela, že otec ma počká na inej stanici. Samo-zrejme, minuli sme sa. Keď sme sa konečne stretli, neobišlo sa to bez hlasnejšieho šomrania s poznámkami, že si musím urobiť vždy to, čo si zmyslím. Sedela som vedľa neho v aute a počúvala som. Ticho. A keďže nie je zvyknutý na to, že pri jeho zvýšenom hlase uberám hlasitosť, neisto sa spýtal:

„Čo sa ti stalo?“

To som už nevydržala. Hovorila som o tom, aká je moja diplomovka, čo potrebujem a čo musíme dozajtra stihnúť, lebo je to posledný deň, kedy ju môžem odovzdať. Rozplakala som sa. V tom okamihu sa tón jeho hlasu okamžite zmenil:

„Neboj sa, bude to dobré!“

A pridal plyn.

Ani neviem, ako som skončila pri počítači

a dopisovala som, čo mi chýbalo. Doteraz neviem, akým zázrakom som si zapamätala, čo tam malo byť napísané. Ocko trpezlivo čakal a opakoval:

„Neboj sa. Bude to dobré.“

O hodinu sme šli obaja za známym, ktorý pracoval v tlačiarňi. Vedel nám pomôcť. Ešte v ten večer sa mi diplomovka vrátila v dokonalom stave. V noci som nastúpila do vlaku, ktorý ma odviezol na východné Slovensko. A ráno môj ocko a mamina nasadli do auta a odniesli diplomovku pani profesorke. Cestou som premýšľala nad vetou: Bude to dobré. Tak často som ju počula, že tomu verím, hoci v danej chvíli nevidím riešenie. Mimochodom, je to oveľa krajšia veta ako „Všetko je nanič“ či „To sa dobre neskončí“ alebo „Čo ti mám na to povedať?“ I keď to niektorým lezie na nervy a vyčítajú mi, že ju ustavične opakujem, mám v úmysle povedať ju ešte veľa ráz. A dúfam, že mnohým dá nádej do boja s každým problémom.

Damiána M. Bagínová FDC „Čriepky života“

Zamyslenia

Pozná ma podľa mena

Jeden z našich diakonov vykonával pastoračnú prax v istej farnosti. Okrem iného vyučoval náboženstvo. Čoskoro poznal mená žiakov v celej triede. Po skončení praxe sa vrátil znova do seminára. Keď po pol roku prišiel ešte raz na návštevu do školy tejto farnosti, obkolesili ho deti jeho predošlej triedy a jedno z nich sa pýta diakona: „Poznáte ma ešte?“ „Samozrejme,“ odpovedal a bez váhania povedal meno žiaka. Teraz chceli vedieť všetci: „Poznáte ma ešte?“ Poznal ešte všetky deti, až na jedného tichého chlapca, meno ktorého mu práve nezišlo na um. A zbadal, ako dieťa zosmutnelo.

Meno, to je podstata človeka; to, čo sa nedá vymeniť, to jedinečné! Tu je človek úplne sebou samým. Menom sa stáva osoba bytosťou, ktorá je jedinečná a líši sa od ostatných.

S bolesťou si pripomíname kruté „zariadenia“ ako koncentračné tábory, gulagy..., kde človek nemal meno, ale bol označený číslom, a podľa toho s ním aj zaobchádzali.

Chcem počuť toto slovo od Boha... Hovorí ku mne:

Poznám ťa podľa mena. Ja! Teba!

Nie Boh kdesi ďaleko nad hviezdami, naháňajúci strach, ale ten, v ktorom „žijeme, hýbeme sa a sme“ (Sk 17, 28). Poznám tvoje meno! Boh sa zaujíma o mňa! Myslí na mňa. Miluje ma! Obracia sa ku mne.

Ježiš volá toho Boha: Otec, ba viac, Abba - Otče! A my cez Ježiša máme k nemu tiež blízko. On je Božia tvár obrátená k nám.

Niekedy, keď vidíme obrazy veľkých masových zhromaždení, môže v nás vzniknúť pocit stiesnenosti, vzhľadom na túto obrovskú anonymitu bezmennosti. Ale Boh každému hovorí: Poznám ťa podľa mena!

Toto je uistenie, ktoré môže byť pre nás veľkou posilou, že Boh je nám blízko. Je to aj veľká príležitosť, ako túto Božiu dôveru opätovať, pre dobro nás a našich blízkych.

Viliam Judák „Vo svetle všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku